

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер Година Град

Административен съд - Смолян

На Година

В закрито заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Членове: Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията

Административно дело

номер по описа за година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.185 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) по протест от Станчо Станчев - прокурор при Окръжна прокуратура - гр. Смолян, срещу Разпоредбите на чл.16, ал.2, чл.46, ал.3, пр.2, чл.52, ал.1, изр.2-ро, чл.52, ал.3 и чл.58, ал.1, т.4 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борино, приета с Решение №378 по Протокол № 48 от 17.12.2018г. на Общински съвет - Борино, в сила от 01.01.2019г.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 2 от АПК, прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт, като оспорването му не е ограничено във времето по силата на чл. 187, ал. 1 от АПК, поради което съдът намира оспорването за редовно.

На основание чл. 188 от АПК следва да се изпълни процедурата по съобщаване на оспорването по реда на чл. 181, ал. 1 и 2 от АПК и делото да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание на 24.03.2020 г. от 13,30 часа.

Препис от протеста следва да се изпрати на ответника Общински съвет Борино.

Мотивиран от изложеното, Смолянският административен съд

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА страните по делото, както следва:

1. **ОСПОРВАЩ:** Окръжна прокуратура гр.Смолян;
2. **ОТВЕТНИК ПО ОСПОРВАНЕТО :** Общински съвет - Борино.
3. **СТРАНА:** Окръжна прокуратура гр.Смолян.

НАСРОЧВА съдебно заседание по делото на **24.03.2020 г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРЕПИС от протеста да се изпрати на ответника Общински съвет - Борино.

ДА СЕ СЪОБЩИ оспорването чрез обявление в "Държавен вестник", със следното съдържание:

Административният съд - гр. Смолян, на основание чл. 188 от АПК съобщава, че е образувано адм.дело № 45/2020г. по протест от Окръжна прокуратура - гр. Смолян, срещу Разпоредбите на чл.16, ал.2, чл.46, ал.3, пр.2, чл.52, ал.1, изр.2-ро, чл.52, ал.3 и чл.58, ал.1, т.4 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борино, приета с Решение №378 по Протокол № 48 от 17.12.2018г. на Общински съвет - Борино, в сила от 01.01.2019г.

Делото е насрочено за 24.03.2020 г. от 13,30 часа.

Копие от обявлението да се постави на определеното за съобщения табло на Смолянския административен съд и да се публикува в Интернет страниците на ВАС и САДМС.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

АДМИНИСТРАТИВЕН
гр. СМОЛЯН
ВЯРНО С ОРИГИНАЛ
СЕКРЕТАР

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - СМОЛЯН

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. СМОЛЯН

ПРОТЕСТ

От **СТАНЧО СТАНЧЕВ** – прокурор при Окръжна прокуратура гр. Смолян,

СРЕЩУ: Разпоредбите на: чл.16, ал.2; чл. 46, ал. 3, пр. 2; чл.52, ал.1, изр.2-ро; чл.52, ал.3; и чл.58, ал.1, т.4 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино, **приета** с Решение № 378 по протокол № 48 от 17.12.2018 г. на Общински съвет-Борино, в сила от 01.01.2019г.

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: чл. 185, ал. 2, вр. ал.1, чл. 186, ал.2 и чл. 196, вр. чл.146, т.1 от АПК.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

В Окръжна прокуратура гр. Смолян е образувана пр. пр. № 2420/2019 г. по надзора за законност, във връзка с изпратени по компетентност от ВАП-София материали от тяхна преписка рег. №1754/2019 г., за извършване на проверка за законосъобразност на разпоредбите на чл.16, ал.2; чл.52, ал.1, изр.2-ро и ал.3; чл.58, ал.1, т.4 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борино.

В хода на извършената от ОП-Смолян проверката за законосъобразността на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино /Наредбата/, се установи:

По естеството си Наредбата е нормативен административен акт съгласно определението на чл.75 АПК, защото съдържа административно правни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл. 1а ЗНА.

В случая, Наредбата е приета от ОбС-Борино на основание чл. 21, ал.1, вр. ал. 2 от Закона за местно самоуправление и местна администрация /ЗМСМА/ и чл. 1, ал.2

от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и урежда отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Борино/чл.1 от същата/.

Следователно, при приемането на Наредбата е недопустимо да бъдат пренебрегвани, както ограничението на чл.76, ал.3 АПК, че общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение, идентична е и нормата на чл.8 ЗНА, така и предвидения по ЗНА процесуален ред за приемане на нормативен административен акт.

Процедурата по приемането на Наредбата е започнала през м. ноември 2018 г. с изготвен проект за такава и мотиви към него от председателя на ОбС-Борино - Анелия Джебирова, които, ведно с изготвено от същата, на основание чл.77 и чл.80 от АПК, уведомление до заинтересованите лица, са били публикувани на интернет страницата на общината на 14.11.2018 г. за провеждане на обществено обсъждане по тях.

В тази връзка, тогавашния кмет на общината Мустафа Шабан Караахмед изготвил Предложение до ОбС-Борино, с Изх. № 3704/13.12.2018 г., с което предложил изменения на множество разпоредби от публикувания за обществено обсъждане проект, които залегнали в проекта на Наредбата.

На свое редовно заседание проведено на 17.12.2018 г. предложението окончателен проект на Наредбата е бил разгледан от ОбС-Борино, който, със 7 гласа - „за“, 0 гласа - „против“ и 2 гласа - „въздържал се“, при кворум от 9 от общо 11 общински съветници, е приел Решение № 378 оформено в протокол № 48/17.12.2018 г., с което е приел Наредбата.

От изложеното до тук следва извод, че Наредбата е приета от териториално и материално компетентен орган - ОбС-Борино, във връзка с правомощията му по чл.21, ал.1, т.7 и ал.2 от ЗМАМС, при спазване на изискванията за кворум на заседанието, мнозинство при гласуването и съответния процесуален ред по чл. 26 от ЗНА /редакция ДВ бр. 34/3.05.2016 г., в сила от 4.11.2016 г./.

Разпоредбата на чл.16, ал.2 от Наредбата регламентира - „За жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в списъка на курортите в България и определяне на техните граници, приет с решение на Министерски съвет №153 от 24 февруари 2012г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, размерът на данъка върху недвижим имот, се определя в следните размери, както следва :

а/ размер на 5 /от 5 до 7/ на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот- за имотите разположени в балниолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т.2;

б/ размер на 4.5 /от 4.5 до 6/ на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот- за имотите, включени в списъка по т.2, извън тези по буква „а“.

Визираната в разпоредбата на местната наредба материя беше предмет на регламентацията от законодателя в чл. 22 от ЗМДТ

Последната, със съдържанието ѝ редакция ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г. е обявена за противоконституционна с решение на КС № 4/09.04.2019 г. по конст. дело № 15/2018 г. /ДВ, бр. 32 от 16.04.2019 г.

Съобразявайки горното и диспозитива на Решение № 22/31.10.1995 г. по конст. дело № 25/1995 г. на КС на Р България, а именно - „когато Конституционният съд обяви за противоконституционен закон, с който се отменя или изменя действащ закон, последният възстановява действието си в редакцията преди отмяната или изменението от влизане в сила на решението на съда.“, към настоящия момент следва да се съобрази разпоредбата на чл. 22 ЗМДТ с възстановеното съдържание – „общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.“

При това положение, при елементарна словесна съпоставка на възстановеното съдържание на нормата на чл. 22 ЗМДТ и разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от Наредбата, е видно ясно несъответствието помежду им, което аргументира и материалната незаконсъобразност на разпоредбата от местната наредба, поради противоречието ѝ с норма от по-висок ранг.

Подобна ситуация е нетърпима от правото и продължаването на съществуването ѝ е недопустимо.

С цел да се елиминират евентуални възражения е, че макар данъчната ставка в подзаконовия акт да е в пределите установени с възстановеното съдържание на нормата на чл. 22 ЗМДТ, положението е незаконосъобразно, защото може да доведе до различен данък според местонахождението и функционалната употреба на недвижимия имот. В този смисъл и решението на КС, в частта, в която се разкрива противоречието на чл. 22 ЗМДТ с чл. 6, ал. 2 и чл. 60, ал. 1 КРБ.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 3, пр. 2 от Наредбата предвижда - „...при прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.“

Тълкуването на нормата сочи на повелителна и безусловна формулировка, която при сбъждане на условието от хипотезата на правната норма, задължава всеки правен субект да дължи описаното поведение.

Посочената уредба съответства на чл. 54, ал. 7, пр. 2 от ЗМДТ в редакцията, действала до 31.12.2019 г. Последната е изменена ДВ бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г., според която служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

Изказът на законодателя е напълно ясен и смисълът на правилото е, че представяне на подобен документ се дължи не императивно и винаги, а само когато се поиска от административния орган. Така е защото задължението като съществуващото в общинската наредба е изрично елиминирано от нормата на закона.

Горното противоречие на нормата от местната наредба с норма от по – висок ранг аргументира в случая и материалната незаконсъобразност на нормата от местната наредба, положение което е нетърпимо от правото.

Разпоредбата на чл. 52, ал.1 от Наредбата регламентира – „Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто. /запазени изказ и пунктуация/.

Цитираната разпоредба от местната наредба в първата си част въвежда задължение за действие, а втората е с благоприятстващ характер. От тази гледна точка, т. нар. „предварително заплащане на данъка“ е право на субектите и поради това не може да се ограничава.

Уредената от същата материя е предмет на законодателна регламентация – чл. 28, ал.1 и ал.2 от ЗМДТ - Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Съпоставката на двете разпоредби сочи, че разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗМДТ не предвижда най-ранен момент за предварително заплащане на данъка. При това положение, на практика от местния орган на власт е установена рестрикция с отразяване на началната дата за извършване на описаното действие - заплащане на данък. В случая не става въпрос за нормативна празнота, а за незаконсъобразно положение, защото нормата от закона е изрична, изчерпателна, повелителна и следователно, местният орган на власт е правно неспособен да прережда по собствено усмотрение материята на закона, което аргументира и незаконсъобразността на разглежданата разпоредба от местната наредба, а стореното от местния орган на власт е недопустимо.

Разпоредбата на чл. 52, ал.3 от Наредбата регламентира заплащането на данък е условие за редовност при годишен технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

Проверката за законосъобразност се основава на разпоредбата на чл. 60, ал.6 от ЗМДТ, според хипотезата на който, заплащането на данъка се доказва освен по закрепения начин, но и посредством проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и: а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.5а /от ЗМДТ - б. моя/, или б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината.

Съпоставката на двете разпоредби сочи, че възприетото от местния орган на власт разрешение, лишава лицата от възможност за използване на прогласения от законодателя способ да убедят за изрядността си относно заплащането на данъка върху превозните средства.

И тук също не става въпрос за нормативна празнота, изразяваща се в закрепяне на една от законовите алтернативи, а за незаконосъобразно положение, защото нормата от Наредбата е изрична, изчерпателна, повелителна, а горното аргументира и материалната незаконсъобразност на разглежданата разпоредба от местната наредба, а съществуващото положение е недопустимо.

Разпоредбата на чл. 58, ал.1, т.4 от Наредбата регламентира привилегия за лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т.10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, изразяваща се в заплащане 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място, при условие, че към декларацията по чл. 59 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната занаятчийска камара.

На съобразяване в случая подлежи относимата законова разпоредба уреждаща същата материя - чл.61м, ал.1, т.4, пр.1 от ЗМДТ, която предвижда привилегия за ползване на данъчни облекчения от данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, между които и визираните в т.4 - лица, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

Съпоставката на нормата от местната наредба и тази от закона сочи на незаконосъобразност на възприето решение от местния нормотворец, понеже същият позволява привилегията и на лица извършващи действия по т. 12 и т.13 от Приложението към закона, което сочи на флагрантно несъответствие на възприетото в наредбата с относимия текст от ЗМДТ.

В заключение, изброените досега нормативни разрешения на местния орган на власт в действащата редакция на Наредбата са материално незаконосъобразни и всякакви доводи за целесъобразност са неприложими.

С оглед на всичко гореизложено и съобразно правомощията на прокурора по чл.16, ал.1, т.1 от АПК да следи за спазване на законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни и съдебни актове, намирам, че следва да бъде сезиран компетентния съд, в случая АС гр. Смолян, за отмяна на горепосочените разпоредби от проверяваната наредба, като незаконосъобразни.

Мотивиран от горното и на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1, чл.186, ал.2 и чл.196, вр. чл.146, т.1 и т.3, от АПК, подавам настоящия протест и

ПРЕДЛАГАМ:

Административен съд гр. Смолян да постанови решение, с което да **ОТМЕНИ** Разпоредбите на: чл.16, ал.2; чл. 46, ал. 3, пр. 2; чл.52, ал.1, изр.2-ро; чл.52, ал.3 и чл.58, ал.1, т.4 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино, **приета** с Решение № 378 по протокол № 48 от 17.12.2018 г. на Общински съвет-Борино, в сила от 01.01.2019г., като **незаконосъобразни**.

ИСКАНЕ ПО ДОКАЗАТЕЛСТВОТА: - няма.

ПРИЛАГАМ препис от протеста за връчване на Общински съвет-Борино.

МОЛЯ, да присъдите на прокуратурата направените по делото разноски, представляващи сумата, платена за съобщаване на протеста чрез обявление в ДВ.

Препис от настоящия протест да се изпрати на Върховна административна прокуратура, по тяхна пр. рег. № 1754/2019 г.-II- за сведение.

ПРИЛОЖЕНИЕ- ДОКАЗАТЕЛСТВА: заверени копия от:

1. Писмо изх.№ 14/13.01.2020 г. на ОбС- Борино;
2. Първоначален проект на Наредбата;
3. Мотиви към проекта на Наредбата;
4. Уведомление от председателя на ОС-Борино;
5. Разпечатка от интернет страницата на Община Борино;
6. Предложение изх. № 3704/13.12.2018 г., от кмета на община Борино;
7. Коригиран проект на Наредбата;
8. Решение № 378 по протокол № 48/17.12.2018 г. на ОбС-Борино;
9. Протокол № 48/17.12.2018 г. от заседание на ОбС-Борино;
10. Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино.

гр. Смолян
04.02.2020 г.

ПРОКУРОР: .....
/Ст. Станчев/